पिळालं मरिचं शुराठी स्वीनविष्ठाय चित्रकः। ग्टइ धभोकात्तरसी लवणञ्ज विवासकम्। यान्ती वस्त्री लिखेंद्रू जें सामाने दीपियमीय । खरवमीय विद्वेषे चद्वाटे ध्वजनायाम । नरास्त्रनि विखेदान्तं भारण मन्त्रवित्तमः । ये त्वाधाराः स्मृता यन्त्रतरङ्गे तेऽपि समाताः ।

धार्य ति॰धारि-ए। धारके "धारयैः क्रुमोमी पाम्"भहिः। धार्यित वि धारि-तृच्। धारणकर्ति "वं हि धार-किता चेह ! बुद्धां कुर्यत्तम !" भा• छ• १ इयः ।

क्विवां डीप्। सा च रष्टिययां की गळ्रता। | धार्यिया ति ध-यिच वेदे नि द्राष्ट्र । धारयाशीवे "इषदः धार्यायकाः" वि॰ भी॰ नोकेऽपि कचित् रुणुच्। 'बास्त प्रजा धृतिदौच्य प्रागल्थ्य धारविष्ण्ता। उत्साही वान्मिता दार्चमापत्स भविष्ण्ता। प्रभावः शुचिता मैली त्यागः चत्यं अतत्रता। दवा मीचं दमचेति गुचाः सम्पत्तिहेतवः काम• |

धार्यु लि॰ धारमिषवनिकति व्यच् नेरे॰ नि॰ न दीर्घः 'व्य-. म्छन्द्वि" पा॰ड । १ चिभिषवणकाने "त्वं सोनावि धार-युर्मेन्द्रः" बह ० ८ | ६ ७ । १ "धारयुर्मिषवणकामः" भा • धारयुपारावान् मलधीयोयुरिति माध्ये पचानारे व्या-ख्यानात २धारावति च।

धारवाक लिं॰ धार्यते धार-कर्मीच चन धारी धार्यो वाकः स्तोलं येन | स्तोलधारके स्वत्विगादौँ "धारवाके-खजगाय" वह ०५ । 88 १५ ।

धारास्तो धार्याने सन्ना सन्याना धारि-सङ्। कवानां ।गितभेवे धमरः। धवशब्दे हग्रम् धन्यत च "व्यवानान्तु गतिभौरा विभिन्ना सा च पञ्चभा। आस्क-न्दितं धौरितकं रेचितं वल्गितं झुतस्। धौरितं वस्मितं धाराञ्चतस्त्रे जितं क्रमात्। चतारितं चेति पञ्च शिक्तवेत् द्वरगं गतीः । उत्ते रितोऽतिवेगान्वो न ऋचोति न पश्यति । धौरितं गतिमात्रे यदुयोजितं

बब्गिनं पुरः । अध्यकायश्रद्धासात् कृत्वितास्रं नतित्रस्। उत्ते जितं मध्यंत्रगं योजनं स्वयव स्वाया। पूर्वापरोत्मनतः क्रमाइत्तारणं श्तम् वश्यास्त्रो ह्य पंजानरेणोक्ताः। गतिः धवा चतुम्का च तद्दनाध्य ज़वापरा। पूर्ववंगातथा चान्या पञ्च धारा प्रकी-र्त्तिताः । एकैका सिविधा धारा इयश्चिताविधी मता । लम्बी गध्या तथा दीर्घी जालैता योजवेत् क्रमादिति

"धाराः प्रसाधयित्वमव्यतिकीर्थक्याः"माघः । १सैन्या-यिमस्त्रत्वे श्चिविच्चव्यलां द्रवद्व्यय प्रवाते प्रवात-गारेनिंशितसचे ६पाषाणभेरे ७ ग्रंथे च पु॰ मेदि। प्यापि ध्यतिष्टी १ सम्हे च मब्दरता ११पमाने १६ छत्कर्षे १२ र घचको स्त्री हेम । १८ दा चिचा त्यापुर भेरे स्ती "विश्वा एत स्वया वयं धारा एदन्या द्रव " १ १ । १ "इतस्य धारा छपयन्ति विस्तः' पर १।१२६।8 ⁶⁶धारां शितां रामपरत्रधस्य" रघः। "श्रृवं स नी नो-त्पनपत्रधारया यमीनतां छेनुमानिर्धावस्ति" यनु। 'धारा जनेन पातता जनदोदरेश्वः' म्हकः। "बौ इन्यमानी नाराचेर्धाराभिरिव पर्वतौ रामा । ६।१८ च। ''बाय माचेत्ररीं घारां समासादा धराधियः" भा वर ८ थ । "वसीः पवित्रमसि यत्र।रस्" यक् १/१ धाराधरशब्दे दस्यम्। १५ जनमवादे १६ वाचि निर्• इषा॰ खाद्यदात्रता १७वर्षचे पु॰ धारयुः।

धाराकदस्य पु॰ धाराकानोपडचितः कदस्यः। प्राहट्काचे पुष्पवति कृदम्बभेदे हेमच ।।

धारागह न॰ जनभारायुक्तं ग्टइम्। (फोबारा) अन-चावयन्त्रयुक्ते ग्टहे ''धाराग्टहेखातपसृद्धिमनः' रघः। "धाराग्टचे प्रगतितोदत्तद्वदिनामे क्वान्तः श्रयीव

द्विजानिज्यीतक्काँ " दुख्तः।

धाराङ्ग प्र धाराया चङ्गर दव । श्यीकरे २ करकास्ये वनोपने श्नाशीरे च मेदि । धाराङ्ग पु॰ धारा अङ्गमिगास । १खड्गे श्तीर्थभेदे च धाराट प्रसी धाराये चटति धारवा वा छटति चट-चन् श्चातकखगे श्चान्ते च स्तियां जातित्वात् छीष्। १मेचे

पु॰ च गव्हरता॰। भाराधर पु॰ धारां धरति ए-कच्। १मेचे २ खड्ने च मेंदि । 'धाराधर ! धरा वारिधारया परिपृष्य ते। खगचज् पुटहोचीपूरचे तव कः चनः चातकाष्टकम् ^{('}प्रत्यन्टह्वात् प्रकृषात्मा धाराधरिमवाच्चंवः"भा॰ वि• [कमजान्यभ्यवर्षन् सुखानि" भेष। धारापात ए॰ ६त॰। जनभारायाः पतने। धारापातस्त्रिमन धारापूप न॰ धाराख्यम् चपूपम्। चपूपमेदे 'धतमिया कनिकाया दुग्धेनाचो इता तुसा। धाराख्यापूपक बाच्ये पकं खर्डन यो नयेत्। धारापूरं समध्रं द्रष्यं पित्तकृरं परम् । तुन्निग्धं रोचनं इदामलर्थं

वातना चनम्' भावप्र ।